KVINNENS ROLLE I ET MUSLIMSK SAMFUNN

Oversatt av
Anne Marie Mauland Mansoor
Oktober 1995

"The Role of women in an Islamic Society"

by: Maryam Chaudhry
(Norwegian translation)

© Islam International Publications Ltd.

First Published in U.K. in 1996
by: Islam International Publications Ltd.
"Islamabad"
Sheephatch Lane
Tilford, Surrey GU10 2AQ
United Kingdom.
And Printed in U.K. by:
Raqeem Press,
Islamabad, Tilford.

This book can be had from:
Islams Ahmadiyya - Menighet
Nor Moské
Frognerveien 53
0266 Oslo, Norway

ISBN: 1 85372 564 1

I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

KVINNENS ROLLE I ET MUSLIMSK SAMFUNN

OPPLESNING FRA DEN HELLIGE QUR'ÂNENS SÛRA AL-AHZAB,
Kapittel 33, vers 36.

"Sannelig, muslimene - både menn og kvinner - og de troende menn og de troende kvinner og de lydige menn og de lydige kvinner og de sanndru menn og de sanndru kvinner og de utholdende menn og de utholdende kvinner og de ydmyke menn og de ydmyke kvinner og de menn som gir almisse, og de kvinner som gir almisse, og de fastende menn og de fastende kvinner og de menn, som vokter over deres ærbarhet og de kvinner som vokter over deres ærbarhet, og de menn som ihukommer Allah meget, og de kvinner som ihukommer Allah - alle dem har Allah beredt tilgivelse og en stor belønning".

Verset som nettopp ble sitert var fra den Hellige Qur'ân, Boken som muslimer tror på er Guds ord i sin helhet, åpenbart til den hellige Profet Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham). I dette verset forteller Gud den Allmektige, at ved å følge en bestemt livsform, kan både menn og kvinner oppnå det samme åndelige nivå. Det er ikke dobbel standard i Islâm, kravet

om fromhet og gudfryktighet, er det samme: bøye seg til Gud, ekte tro på Gud, følge Gud, sannferdighet, sikker i troen, gi allmisse eller være hjelpsom, fasting, og forbli ren. Hvis disse vilkårene oppnås ved at man ihukommer Gud, da kan både menn og kvinner oppnå nærhet til Gud, og den samme åndelige status. I den Hellige Qur'ânen forteller Gud oss:

"Og den som handler rettferdig, det være seg mann eller kvinne, og er troende; slike skal gå inn i Hagen, og de skal ikke lide [den minste urett] så mye som spirepunktet i en daddelkjerne" (4:125).

Før jeg fortsetter, vil jeg gi en kort introduksjon om Islâm. Fra å være konvertert, som er født og oppdratt som kristen, kan jeg forstå at deres forståelse av Islâm er enten begrenset eller består av en god del total feilaktig informasjon. Derfor, hvis jeg snakker om kvinnens rolle, vil det ikke gi noen mening uten en forståelse av religionen. Jeg vil be dere om å legge til side deres paradigmer for en time eller så, og til å holde deres sinn åpne for nye idéer. Jeg vil fremsette noen spørsmål og jeg vil presentere ulike alternativer, vi vil leke en lek om hva om det var slik? Hva om du tilfeldigvis ikke var her i dag, hva om det du hører her i dag er sannheten og kan bli en begynnelse til et helt nytt liv for deg? Vær tålmodige med meg for en stund. Dere har fått et manuskript av min tale med plass for å lage notater eller skrive spørsmål. Så vær

så snill og vent med spørsmålene til jeg er ferdig med min forelesning.

Hvis du er en kristen, tror du på alle profetene som er nevnt i Biblen og det Gamle testamentet, gjør du ikke? Har du noen ganger undret deg over at alle profetene, så sant du vet, var alle jøder? Det ville være rart om Gud bare fant fromme mennesker som var verd å være profeter, bare blant jødene, selv om alle raser og mennesker er Guds skaperverk. Og kristendommens budskap ble utbredt i verden bare etter Kristus? Synes du det gir noen mening at Gud med Hans uendelige visdom ville latt menneskene i Afrika, i Kina, i Australia, i Amerika osv. fomle i uvitenhet uten noen retningslinjer helt til Kristus kom?

Et annet spørsmål som jeg vil fremsette for deg, hvorfor er det slik at mennesker som tilhører forskjellige religioner over hele verden, holder så sterkt ved sin tro? Uansett er det lærde mennesker i hvert samfunn som har akseptert hovedreligionene i verden.

Prøv nå å visualisere verden som en pai. Hvert segment av samfunnet er representert som et stykke av paien. Hver gruppe hevder at deres religion er sann. Det kristne samfunnet, som mange av dere tilhører, hevder at Gud valgte profeter kun fra det jødiske samfunnet. Jeg var tidlig i tenårene da jeg begynnte å undre meg over slike

spørsmål.

Når jeg ser foran meg vil du kunne se at min synskrets er begrenset til et bestemt område av dette rommet. Hvis jeg ikke beveger hodet mitt, kan synet mitt bare oppdage noen segmenter av rommet. For meg er dette virkelighet. Er det ikke? Men er det den eneste virkelighet? Selvfølgelig ikke! Det er mennesker og ting som ikke er i mitt synsområde. Dette er presis den samme posisjonen som medlemmer av andre religioner er i, inkludert dere som er kristne. For å kunne se alt som er tilstede i dette rommet, må jeg stå i en annen stilling, kanskje høyere opp nær taket.

Islâm gir det eneste logiske og fornuftige svaret på dette problemet om rettferdighet og likhet. Uansett vil alle være enige om at Gud er rettferdig, er Han ikke? Å anta at Gud kun sendte veiledning til en gruppe av Hans skaperverk, slik at gjennom 6000 år av historien til det Gamle testamentet, var det bare jødene som fikk korrekt veiledning, dette synes ikke å passe til vår forestilling om Guds absolutte rettferdighet.

Nå vil jeg igjen be dere om å legge vekk alle paradigmer. Paradigmer er idéer som du har alltid sett på som absolutt sannhet, simpelten fordi du har lært disse idéene fra barndommen av. Paradigmer påvirker vår oppfatning av virkeligheten. Den informasjon vi får gjennom våre sanser

filtrerer og tolker vi, og vi benekter og legger ikke merke til informasjon som ikke bekrefter våre paradigmer. En enkel illustrasjon: Hvis jeg tror at hunder er søte og vennlige, og en hund kommer inn i dette rommet og bjeffer, da vil jeg oppfatte dette slik at hunden liker meg, og vil leke med meg. Hvis jeg tror at hunder er farlige og stygge, da vil jeg oppfatte bjeffingen som at hunden vil bite meg. Det beviser det samme, filtrert gjennom forskjellige paradigmer. At jorden var flat er en annen paradigme. Et annet eksempel var at Jesus Kristus kom. Jødene på den tiden som hadde tolket Biblen bokstavelig, ventet at han skulle være verdens konge som ville befri dem fra den romerske dominansen. Det trengtes 12 disipler og en håndfull andre, for å legge vekk de gamle etablerte paradigmer, og når Jesus ba dem om å ta en ny titt på profetiene i det Gamle testamentet angående Messias komme, var de plutselig i stand til å akseptere profeten Jesus som Messias.

Ved å be dere om å legge deres gamle paradigmer vekk for en time, vil jeg gi dere følgende informasjon. Når Jesus ga sitt budskap, la han frem to viktige poeng. Det første er at mennesker på hans tid ikke var klare til å motta Guds budskap i sin helhet:

"Jeg har fortsatt mange ting å si til dere, men dere kan ikke klare å høre det nå. Men når Han, Sannhetens ånd vil komme, vil Han lede dere til sannheten, for Han vil ikke

snakke ut av sin egen autoritet, men hva enn Han skal høre, vil Han tale" (Johannes 16:12-13).

Han fortalte også jødene at:

"Gudsriket vil bli tatt vekk fra dere og gitt til en nasjon som bærer dets frukter" (Matteus 22:42-43).

Gudsriket eller profetdømmets gave ble tatt fra jødene og skjenket av Gud til etterkommerne av profeten Abrahams førstfødte sønn Ismail, det er den hellige Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) som kom med den fullstendige koden av loven, samlet i den Hellige Qur'ânen, til menneskeheten.

Budskapet i Islâm skaffer oss utsikt fra taket, som nevnt tidligere, fordi den Hellige Qur'ânen hevder å inneholde et "budskap for hele verden" (81:28), mens alle andre tidligere religioner kom med budskap som var rettet til bestemte folkegrupper.

Gud forklarer i den Hellige Qur'ânen at alle mennesker i verden mottar en guddommelig veiledning i form av profetdømme:

" ----- og det er en fører for ethvert folk" (13:8).

"Og til ethvert folk (er det) et sendebud" (10:48).

"Vi har visselig sendt deg med sannheten, som en forkynner av gledelig budskap og som en advarer. Og det finnes ikke noe folk, uten at en advarer har vært blant dem" (35:25).

Som muslimer må vi tro på alle Guds profeter:

"Og de som tror på Allah og Hans sendebud og ikke gjør noen forskjell mellom dem, slike vil Vi snart gi deres belønning, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig!" (4:153).

Gud sier i den Hellige Qur'ânen at alle religioner, i begynnelsen (før folk gjennomførte enderinger mens tiden gikk), var sanne og var fra Gud, og hver profet som var sendt til de forskjellige folkeslag, kom med det samme grunnleggende budskap:

"Og blant ethvert folk oppreiste Vi et sendebud (som forkynte): Tilbe Allah, og sky det onde" (16:37).

Gud sier om den Hellige Profeten:

"Men nei, han har brakt sannheten og bekreftet alle sendebudenes (sannhet)" (37:38).

Budskapet i Islâm besvarer alle de grunnleggende spørsmål om likhet og rettferdighet som jeg stilte tidligere, og forklarer hvorfor hvert segment i sumfunnet

holder fast til sin religion. Selvfølgelig fordi hvert segment inneholder en del av sannheten. Før Islâm (som kom ca. 600 år etter Kristus), var ikke verden et internasjonalt samfunn, Gud sendte profetene til hvert samfunn uten å diskriminere noe samfunn, fordi Han elsker alt Han har skapt. Og hvis du reiser til urinnbyggerne (Aboriginene) i Australia, til forskjellige samfunn i Afrika, og i Sør-Amerika, alle vil fortelle historier om profeter som kom og som talte hovedbudskapet av å lovprise Gud og være god mot sine medmennesker.

Islâm kom til menneskene på en tid da budsakpet kunne bli godt bevart i sin opprinnelige form (Qur'ânen har aldri blitt forandret). Den er den eneste åpenbarte Bok, som er skrevet på et levende språk, arabisk. Siden budskapet er fra Gud, inneholder det læresetninger som er i samsvar med menneskets natur. Menneskeheten gjennomgår enderinger gjennom tiden. Det menneskelige samfunnet utvikler seg gjennom tid, og framskritt er gjort innenfor medisin, teknologi, lov og rett osv., år etter år, tiår etter tiår. Likeledes utvikler menneskeheten seg åndelig gjennom tiden, og derfor har budskapet, som er sendt fra Gud gjennom Hans profeter for å veilede den åndelige utviklingen, blitt et økende kompleks og forfinet, dette for å hjelpe menneskene gjennom den åndelige utviklingen. Islâm gir et dobbel budskap til menneskeheten: Ærbødighet til Gud og ærbødighet til mennesker. Siden vi

har gitt kvinnene nå kun i de siste 200 årene; rettigheten til å arve eiendom (fra deres ektemenn, deres foreldre, deres øvrige familie), retten til å eie, holde og besørge deres egne eiendom, retten til å spørre og å få en skilsmisse i tilfeller av dårlig behandlingen og forlatthet fra en ektemann, retten til å gifte seg på ny, retten til å ta en utdannelse. Ansvaret for å forsørge kone og barn ble pålagt mannen (nylig har lover for barneforsørging kommet til dette landet).

Husk at Islâm ble åpenbart til den hellige Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) av Gud for 1500 år siden. I Storbritania derimot fikk kvinnen rett til å være i besittelse av eiendom i slutten av året 1882, før dette kunne ingen kvinne holde eiendom for seg selv, uavhengig av sin mann, og i Italia skjedde dette så sent som i 1919. Utroskap ble akseptert i den engelske lov som en grunn for skillsmisse i året 1923. I New Zealand ble forlatthet akseptert som en skillsmisse grunn i 1912. I Tasmania i 1919 , i Victoria i 1923, på Cuba i 1918, i Mexico i 1917, i Portugal i 1915, i Norge i 1909, i Sverige i 1920, i Sveits i 1912, skillsmisse var kun tillatt ved ulike former for mishandling. Men Islâm hadde kunngjort og tvunget igjennom kvinnenes rettigheter siden året 600 gjennom en åpenbaring fra Gud, og ikke som et resultat av kvinnenes kamp for sine rettigheter. Som den amerikanske dommer Pierre Craibites rettmessig har observert:

venter at Islâm skal gi oss en mer raffinert åndelig veiledning, vil vår omfattelse av Islâm inneholde noe av det menneskene har oppdaget gjennom flere års utvikling. For å nevne noen, for 1500 år siden, kunngjorde Islâm at alle mennesker var skapt like (en idé som ble utbredt av den Franske filosofen Rousseau i år 1750). For å referere den hellige Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham):

"Som fingrene i to hender er like, slik er også menneskene like. Ingen har noen rettigheter eller forrang foran andre, dere er som brødre. Å mennesker, deres Gud er Én, og deres forfedre er en. End araber har ingen forrang framfor en ikke-araber, heller ikke en hvit framfor en svart person og heller ikke omvendt, men bare i den grad en utøver sitt ansvar overfor Gud og mennesket, bare de gudfryktige menneskene tjener forrang hos Gud".

Streben etter kunnskap (utdannelse) var beregnet for begge kjønn:

"Streben etter kunnskap er en plikt for enhver muslim, både menn og kvinner" (Hadith).

Islâms hellige Profet (må Allahs fred og velsignelser være med ham) fortalte verden at Gud hadde betrodd ham oppgaven av å betrygge kvinnens rettigheter. Islâm ga kvinnene rettigheter som den ikke-islâmske del av verden

"Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) forsikret de muslimske mødrene, hustruene og døtrene for 1300 år siden en status og en verdighet som de enda ikke har oppnådd i Vestenslover."

Et forandringsprinsipp som er blitt oppdaget i den senere tid er at endringer i organisasjoner bare kan skje effektivt hvis endringen er rettet mot hele organisasjonen og ikke bare mot enkelt mennesker. Islâm støtter denne holdningen. De islâmske krav som har med menn, kvinner og barn å gjøre, vil endre på hele samfunnet og ikke bare enkeltindividet. Dere vil alle være enige i at det er lettere å oppdra barn på en bra måte i et godt nabolag, er det ikke? Ville noen av dere brukt mye tid på å oppdra et barn og deretter flytte til et gjenginnvadert område? Selvfølgelig ikke!

En annen paradigme som jeg vil be dere om å legge til side er at i et samfunn har du alle svar. Det samfunnet vi lever i nå, med økende antall splittede hjem, enslige forsørgere, narkotika, drap, barnefødsler utenfor ekteskap, barnemishandling, lav moral, mangel på åndelighet, skulle være en kilde til sjokk for oss alle. Er dette det ideelle samfunnet? Er disse de omgivelser som vi vil etterlate for våre kommende generasjoner? Blir situasjonen bedre eller verre? Hvis vi, i det hele tatt, tror på én Gud, og et liv etter døden, vil samfunnet rundt oss kunne lede oss til dette målet? Hvis det du har, ikke er så fremragende, slutt da å

tro at du er den eneste som kan finne løsninger. La oss nå slutte med å legge penger inn i regjeringens prosjekter for å hindre barnemishandling, narkotika misbruk, uønskede svangerskap, mord osv. Disse prosjektene virker ikke. Hør på et annerledes alternativ, et som virker!

Islâms holdning er å være proaktiv (ikke vente til problemene har oppstått for da å finne løsninger). Islâms fremgangs måte er positiv. Det er over 700 bud med positive ting du kan gjøre i den Hellige Qur'ânen, og noen få ting du ikke kan gjøre. Islâms innstilling er systematisk. Den taler for endringer i hele samfunnet, og ikke bare hos enkeltindividet. Disse tre betingelsene gjør Islâm utdannelsesverdig.

Islâm gir et system for produksjon og opprettholdelse av et sosialt klima i et samfunn som vil lede og tillate menneskeheten til å oppnå det virkelige mål for skapelsen, altså å tjene Gud (Allah er den samme Gud som folk i alle andre religioner ser på for å være Skaperen og den Høyeste):

"Å dere mennesker! Tjen deres Herre, som har skapt dere og (også) dem før dere, så dere frykter (Allah)" (2:22).

Islâms budskap skaper gode moralske individer, men i tillegg innser Islâm, som er fra Gud, som selvfølgelig forstår menneskehetens natur Han Selv har skapt, at disse

gode individer må bli plassert i et meget godt moralsk samfunn, slik at de ikke all energi brukes på å kjempe mot det onde, men i stedet blir brukt på utvikling av sin nærhet og sammhold med Gud i sin forberedelse på et liv etter døden. Hvis du tror på Gud og et liv etter døden, da bør en stor del av din tid bli brukt til å forberede seg til livet etter døden. Når du vil forberede deg til et kappløp eller en konkurranse, eller til en eksamen, eller til å få en jobb, bruker du år og timer til forberedelse, gjør du ikke? Jeg spurte en som jobber sammen med meg om hva hun gjorde for å forberede seg til det neste liv. Hun svarte: "Jeg går i kirken på søndager." Men er det i virkelig nok?

For enkeltindividet foreskriver Islâm et minimum av fem bønner daglig, dette bringer menneskeheten progressivt nærmere og nærmere Gud. Og den Hellige Qur'ânen inneholder også en oppskrift på åndelig mat. Når du driver med vektløfting, følger du da ikke et strengt program med regelmessig trening supplert med en diett basert på ernæringsrik mat?

Deretter forteller Islâm menneskene hvordan de skal forholde seg til hverandre, innenfor familien, innenfor samfunnet og innenfor menneskeheten. Det store og edle ønske som vi som mennesker får gjennom livet ved å søke etter vår Skaper, må vi tilnærme oss som brødre.

"Sannelig, alle troende er brødre".

Samfunnet må tilby indre støtte til hvert enkelt medlem:

"..Og bistå hverandre i rettskaffenhet og gudsfrykt, og bistå ikke hverandre i synd og overtredelser.." (5:3). Vi er alle sammen om dette, alle mennesker!

Gud har i Sin uendelige visdom skapt menneskene på en vidunderlig forskjellig og komplimentær måte. Menn og kvinner er forskjellige i sine respektive evner og egenskaper:

"Vår Herre er Han som har gitt alt dets rette form, (og) deretter rettledet dem (i deres utvikling)." (20:51)

"(Følg) Allahs natur, som Han har skapt menneskene i. Det er ingen endring i Allahs skapelse." (30: 31).

Menn og kvinner er like for Gud, men på grunn av forskjeller i deres natur er de blitt tillagt forskjellige roller, og for at menneskesamfunnet skal kunne fungere godt. Kvinner har den unike evnen at de kan føde barn og nære dem. Menn er fysisk sterkere. Se på førstesiden av den siste utgaven av Newsweek. Denne artikkelen belyser forskningsresultater på hjerneviberasjoner, den viser hvor forskjellig menn og kvinner tenker og føler, og hvordan forskjellige deler av hjernen blir påvirket forskjellig selv under de samme mentale situasjoner. Kvinner er ett segment av menneskeheten. I det muslimske samfunn kan

kvinner innta tre posisjoner:

Først som datter, hennes verdi er som Islâms hellige Profet (må Allahs fred og velsignelser være med ham) forteller oss: "Den som oppdrar sine døtre godt, og ikke gjør noen forskjell mellom dem og sine sønner, vil stå meg nær i Paradiset".

For det andre kan en kvinne være en kone. Mannens karakter i det muslimske samfunn etableres ut fra hans forhold til kvinnen, hvordan han behandler en kvinne. "Den beste av dere er den som behandler sin kone best" (Hadith).

For det tredje, rollen som mor. Islâm har plassert kvinner her i en høyere status enn menn. "Paradiset er ved morens føtter". Islâm erkjenner den store rolle som kvinner har i å oppdra barn, og at framtiden til menneskeheten og av samfunnene avhenger av mødrene. Paradiset som blir nevnt av den hellige Profet (må Allahs fred og velsignelser være med ham) refererer seg både til det samfunnsmessige paradis som kan oppnås i Islâm, og det himmelske paradis. Derfor er moren blitt plassert i en stilling med den høyeste respekt. Som en konvertert kan jeg bevitne den dype respekt (som er nesten utenkelig hvis du ikke er muslim), som er innvilget til mødre i muslimske hjem.

Folk som selger eller foreleser, folk som har som mål å påvirke oppførselen hos andre, må tilfredsstille tre krav for å kunne være effektive: først må de selge seg selv, det er å oppnå tillit og troverdighet, for eksempel eiendomsmeglere blir fortalt at det ikke er huset de må selge til kundene, men seg selv. For det andre må de hele tiden være et forbilde for den oppførsel som de vil at andre skal etterlikne. Som læreutdanner, forteller jeg min stab konstant at de må "leve som de taler". Den tredje og mest vitale betingelsen, er at lærere og forelesere må ha et høyt forventningsnivå til elevene. Derfor når mødrene effektivt skal støpe menneskeheten i den mest fremragende skikkelse forlanget av Gud, må de dele den høye forventningen som Gud har til Sitt skaperverk; Gud sier i den Hellige Qur'ânen:

"Vi har visselig skapt mennesket i den skjønneste form" (95:5). Og de må bli slike lykkelige vesner, ved hvis føtter paradiset kan oppnås.

Hvis en organisasjon, som et universitet, betror en lærer å opplære studentene, ville du ikke da forvente at organisasjonen også ga tilbud til læreren om videreopplæring, samt gode skoler og steder hvor opplæringen kunne finne sted, og også jobbtilbud etter at opplæringen er fullført?

Du ville ikke forvente noe mindre fra Gud, den

Allmektige Skaper. Islamske læresetninger om kvinnens oppførsel, er opplæringen av denne lærerstaben av menneskeheten, familiekonstelasjonen gjør det mulig at denne opplæringen finner sted, men samfunnet som er arbeidsarenaen i livet, og hvor opplæringen blir praktisert, må også reguleres og opprettholdes på den beste måte.

Læring er ikke effektiv hvis læreren ikke har troverdighet og respekt. Begge må være fortjent. Kan du respektere noen som ikke oppfører seg respektabelt? Kan et barn oppføre seg pent uten at du tillegger dine formaninger et godt handleeksempel? Selvfølgelig ikke! Så den høye respekt som Gud forlanger at vi skal ha for muslimske kvinner, forlanger at også kvinner oppfører seg med den høyeste verdighet og fromhet for å kunne bli den mest respekterte og ærede del av vårt samfunn. De mer edle er under konstant forpliktelse av å oppføre seg på beste måte.

Still deg selv dette spørsmålet: Hvorfor pleide nonner å kle seg veldig anstendig og dekke hodet til? Fordi de var forventet å være veldig edle og rene. Både i det Gamle Testamentet og i Bibelen, har en ærbar kvinne tildekket sitt hode (1. Moseb. 24:64; 1 Korinterbrevet 11:5,6). En paradigme som kommer fra fortolkningen av Bibelen, er at Eva var ansvarlig for at Adam syndet, derfor er det underforstått i kristendommen at kvinnen er uren og at tilknytning med dem reduserer en manns verdighet.

Derfor ble monker og prester fortalt at de ikke kunne gifte seg hvis de ville stå nær Gud. Islâm fornekter teorien om den opprinnelige synd, og fornekter klosterlivet som er en menneskelig oppfinnelse. Gud forteller oss i den Hellige Qur'ânen at alle mennesker er skapt rene, og at både menn og kvinner er i stand til å oppnå det høyeste nivå av åndelighet.

For å gå tilbake til spørsmålet om anstendig kledning, nonner var kledd anstendig fordi de ikke hadde til hensikt å gifte seg, derfor ønsket de heller ikke å få oppmerksomhet fra det motsatte kjønn, men Islâm vil at alle kvinner og menn skal være rene, det finnes ingen dobbel standard i Islâm. Det du har på deg påvirker både det du føler for deg selv, og hvordan andre oppfatter deg. For eksempel, på min skole, som ikke har aircondition, har rektor alltid dress på seg, uansett hvor varmt der er. Lærere og foreldre vet at velkledde barn føler bra om seg selv, og lærerne i sin ubevissthet vurderer dem bra oppdratt og behandler dem bedre. Velkledde barn gjør det bedre på skolen. Mange offentlige skoler prøver nå å innføre uniform for elevene, fordi uniformen medfører at elevene blir mer innstilt på læring, og lærerne vil se på dem som lærevillige. Dette påvirker både elevenes og lærernes oppførsel, slik at hele atmosfæren blir forandret til en fruktbar læresituasjon. Også i min barndom brukte kvinnene slør da de gikk inn i kirken, noe som peker tilbake på forholdet mellom klesdrakt og holdning.

Islâm tilråder beskjedenhet for både menn og kvinner, dette for å kunne opprettholde et rent muslimsk samfunn. Faktisk hviler ansvaret for å skape og å opprettholde dette samfunnet på mannen:

" Vær ærbar, og deres kvinner vil være ærbare" (Hadith).

Det er et samfunn hvor ekteskapetsinstitusjon spiller en vital rolle. Den hellige Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sier: "Ekteskap er min handlemåte". Den Hellige Qur'ânen beskriver forholdet mellom kone og mann på en vakker måte:

"De er som klær for dere, og dere er som klær for dem".

Et klesplagg ligger rundt, beskytter og trygger, gir respekt og ære. Det er et vakkert forhold basert på kjærlighet og respekt og karakterisert ved godhet.

"Å dere troende, det er ikke tilllat for dere at dere mottar kvinner i arv mot (deres) vilje, og behandle dem ikke (urettferdig) for å ta igjen en del av det dere har gitt dem, med mindre de har begått en åpenbar skjendighet, og omgås dem med godhet. Og om dere hater dem, så kan det være at dere hater noe som Allah har lagt meget godt i" (4:20).

For at kvinnen skal kunne gjennomføre den utfordrende

oppgaven av å skape slike moralske individer, som vil bli medlemmer av det muslimske samfunn, vil ansvaret for å forsørge familien ligge på mennene. De er utpekt som beskyttere av husholdningens medlemmer:

"Mennene er ansvarlige for kvinnene med det som Allah har utmerket noen av dem med fremfor andre, og med det som de gir ut av sin eiendom. Derfor er de rettferdige kvinner de lydige (og) de som vokter over det usette med Allahs hjelp. Og dem som dere frykter opprør fra, skal dere formane og la alene i deres senger, og (om nødvendig) straffe. Men om de adlyder dere, så søk ingen vei (til straff) over dem, sannelig Allah er Opphøyet, Stor" (4:35).

"... Og for kvinnene (gjelder) de samme rettigheter som (mennene har) over dem. Dog har mennene viss forrang over dem. Og Allah er Allmektig, Allvis" (2:229).

"Da dere giftet dere, bestemte Gud at dere var verge over disse rettigheter (over deres koner). Dere brakte deres koner til deres hjem ved tillatelse fra Gud. Dere må derfor ikke misbruke den tillit som Gud har lagt i deres hender" (Hadith).

Akkurat som i et hvilket som helst annet system, forskjellige individer blir tildelt forskjellige roller, for å kunne få optimal utnyttelse av systemet. Likeledes i

familien er mannen overhode i husholdningen. Dette må ikke forstås som forrang eller mindreverdighet på noen måte, men kun som forskjellige roller med grunnlag i de forskjellige funksjonene som menn og kvinner har i familien.

For eksempel i den skolen hvor jeg jobber, har vi en rektor. Kollegiet tar del i beslutningsprosessene gjennom komitéarbeid, men forslagene får alltid sin endelige behandling, samtykke eller forkastning hos rektor. Ingen vil noensinne tenke på å gå i mot rektor, fordi han har det totale ansvaret, derfor må han også ha mulighet til å fatte de endelige beslutningene. I en familie bærer mannen det ansvar å skaffe til veie den gudfryktige og trygge himmel av kjærlighet og godhet som det muslimske hjem kalles, et hjem hvor paradiset skapes ved morens føtter, gjennom den guddommelige oppgaven av åoppdra barna. Som gjengjeld får mannen lydighet og støtte fra sin ektefelle. Gud sier til foreldre at de må be for å lykkes i denne guddommelige oppgaven, for det å søke Guds hjelp gjennom bønn, er en nødvendighet for enhver muslim:

"Vår Herre, skjenk oss fra våre ektefeller og våre barn (våre) øynes fryd, og gjør oss til et forbilde for de gudfryktige (og rettferdige)" (25:75).

Derfor hvis et samfunn skal være et rent samfunn, bør både menn og kvinner tenke, kle seg og oppføre seg på en måte som gjør det mulig at rene tanker og handlinger får

dominere livsstilen, slik at man får et sosialt klima hvor det er mulig å oppnå det virkelige målet med livet, oppnå samhørighet med Gud, vår Skaper. Fysisk tiltrekning mellom en mann og en kvinne er bra og ren kun innenfor ekteskapet. I den Hellige Qur'ânen sier Gud:

"Og blant Hans tegn er (også), at Han har skapt dere ektefeller av deres egen art, for at dere må finne sjelefred hos dem, og Han har skapt kjærlighet og barmhjertighet mellom dere. I dette er det sannelig tegn for folk som vil tenke seg om" (30:22).

For å dekke de naturlige behov for kjærlighet og velvære, skapte Gud familien, som er en trygg og sunn plass for utøvelse og manifestasjon av disse normale behov. Gud forteller oss også hvordan menn og kvinner skal oppføre seg blant mennesker som ikke tilhører familien.

"Si til de troende menn, at de skal senke deres blikk (når de møter andre kvinner), og bevare deres kyskhet. Dette er renere for dem. Sannelig er Allah vel vitende om det de gjør.[7]

Og si til de troende kvinner, at de (på samme måte) skal senke deres blikk (når de ser fremmede menn), og bevare deres dyd og ikke åpenbare deres (naturlige og kunstige) skjønnhet, unntatt det som ikke lar seg skjule, at de skal trekke deres hodeplagg over deres bryster og

ikke vise deres skjønnhet, unntatt overfor deres ektemenn eller deres fedre eller deres ektemenns fedre eller deres sønner eller deres ektemenns sønner eller deres brødre eller deres brorsønner eller deres søstersønner eller (dydige) kvinner (som er) deres (venninner) eller dem deres høyerehender besitter eller deres mannlige tjenere, som ikke besitter noen kjønnsdrift, eller barn, som ikke har noen forståelse for kvinnelige skjulte kjønnsdeler. Og de skal ikke slå deres føtter hardt ned (for å vekke oppmerksomhet), slik at det de skjuler av deres skjønnhet, blir kjent. Og vend dere til Allah alle sammen, dere troende, for at det må gå dere vel" (24:31-32).

Gud sier til oss at vi må følge disse instruksjonene til vår egen fordel. Et rent samfunn vil ikke bare resultere i frelse, men også i fremgang. Hva ville du ha valgt, et samfunn hvor menn og kvinner respekterer hverandre, hjelper hverandre med å oppnå nærhet til Gud, eller ville du foretrekke det nåværende samfunnet? La oss se virkeligheten i øynene. Kvinner har ingen respekt i dette samfunnet. Bare skru på radioen, og du vil høre hvordan menn snakker om å gå til stranden for å se på kvinner, og kvinner som tilbringer natten på klubber. Vi ser undersøkelser i store tidsskrifter hvor det kommer fram at over halvparten av amerikanske menn blir seksuelt pirret på jobben pga. måten kvinnene kler seg på; tenåringsjenter blir gravide, voldtekt, ungdom som begår

selvmord, ungdom som stikker av fra sine hjem, skilsmissenivåene stiger, ødelagte hjem; enda en annen oversikt fra magasinet Times klarlegger at menn mellom 25-40 år har 6-9 seksuelle partnere, se for dere scener på internater, på høyskoler, spesielt der det også finnes sovesaler. Er dette virkelig det samfunnet som du, dine barn og den kommende generasjon ønsker å tilbringe den korte tiden som vi er her på jorden og forberede vårt evige liv i?

Som kvinne, synes jeg synd på kvinner i dette samfunnet. Helt fra barndommen av blir kvinnen belært at det fysiske utseende er det viktigste. De er lært opp til å tro at de må vise fram sin fysiske skjønnhet, de tilbringer timer på helsestudio o.l. for at kroppsfiguren skal se pen ut, for så å vise den fram på stranden, all denne nedverdigelse kun for å få en ektemann. Og selv om de får en, fortsetter de likevel med å vise frem sin skjønnhet utenfor hjemmet, bare for å få oppmerksomhet fra andre menn enn deres egne ektemenn, eller for å oppnå seksuell pirring på jobb, påbegynnende en prosess som glir innpå veien mot skillsmisse, ødelagte hjem osv. Nok er nok!

I Islâm behøver ikke kvinnen å bilegge sin rang, sin integritet eller sin høye selvfølelse på noe tidspunkt. Hun tenker, oppfører og kler seg moderat. Hun blir respektert av hele samfunnet, og da særlig fra menn. Hun viser sin skjønnhet for sin egen ektemann, og skaffer ikke en

utstilling som alle nyter:

".....og pynt dere ikke som en pyntet seg i de gamle uvitenhetens dager" (33:34).

Her er nøkkelordet: "uvitenhet". Hvis du spaserte i et område hvor de prostituerte sto gatelangs, ville du da ikke føle medlidenhet for dem, og tenke at de valgte denne form for liv ut fra uvitenhet, fordi de har et lavt selvbilde som kommer fra dårlige erfaringer i barndommen? Den hellige Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sier:

"Når du grubler over en eller annen handlemåte, tenk da først på dens konsekvens, hvis de er gode, så fortsett, hvis de er dårlige så slutt."

Moderat oppførsel, hvor klesdrakten bare er en del, er verd bryet. Hvorfor skal vi, som kvinner, og som er blitt betrodd det store ansvar av å belære hele menneskeheten vår Herres veier, hvorfor skulle vi ønske å forårsake urene tanker hos mennene, som er våre medmennesker, som er våre brødre i Guds øyne. I det muslimske samfunn hjelper menn og kvinner hverandre til å oppnå godhet, de driver ikke en djevelsk pirring av hverandre.

"Og de troende menn og de troende kvinner er hverandres venner: De påbyr det gode og forbyr det onde og holder

bønn (regelmessig) og betaler Zakât og adlyder Allah og Hans Sendebud. Disse er det som Allah vil vise Sin barmhjertighet, sannelig, Allah er Allmektig og Allvis.

Allah har lovet de troende menn og kvinner, Hager som floder strømmer igjennom: De skal forbli i dem - og gode boliger i evighetens Hager. Og Allahs velbehag er det største (av alt). Dette er den store seier" (9:71-72).

Den symbolske beskrivelsen ovenfor refererer til paradiset som i Islâm er en tilstand med nærhet til Gud, som man kan begynne å oppnå her på jorden. Floden som strømmer igjennom Hager i paradiset, refererer seg til den evigvarende og stadig stigende søking etter Guds velbehag, som faktisk er himmelen. Moderat oppførsel inkluderer ikke bare hvordan vi kler oss, men også hvordan vi tenker og hvordan vi henvender oss til andre.

"...Så vær ikke milde og undergivne i deres tale, så den som har en sykdom i sitt hjerte, fatter (sømmelig) håp. Og før passende og sømmelig tale" (33:33).

Gud vet at alle menn ikke føler seg fristet hver gang de ser en kvinne, hvor upassende hus enn er antrukket. Men vi kan på ingen måte ha kjennskap til den indre moralske status hos andre.

Islâm, har som tidligere nevnt, en proaktiv og systematisk

fremgangsmåte til å etablere moral i et rettskaffent samfunn. Regler for oppførsel mellom mann og kvinne er bare en av de preventive læresetninger i Islâm. Andre inkluderer ingen berusende midler i det hele tatt, slik at menneskene alltid handler ut fra et klart hode og alltid er i stand til å ta ansvarlige valg. Husk at målet er å skape mennesker som til slutt oppnår samhørighet med Gud. For å skape slike individer i store mengder, noe som vil være regelen istedenfor unntaket, må man ha et rettskaffent samfunn, hvor åndelig blomstring er normen.

Tidligere refererte jeg til det faktum at rektorer i skoler, ledere i organisasjoner, alltid var kledd i dress. Det er ikke disse klærne som gjør dem til ledere. Klærne er kun symbol på rollen i organisasjonen. I den Hellige Qur'ânen forklarer Gud essensen av den muslimske "parda" (eller: tildekning) som innlemmer både holdningen hos mann og kvinne, og som gjenspeiler seg i klesdrakten, oppførsel og som igjen virker positivt tilbake på måten å kle seg på og oppførselen. Når jeg som lærer ser de triste konsekvensene av umoralsk oppførsel, forplantet av foreldrenes oppførsel og overført til barna, ser jeg at det er en ond sirkel. Jeg liker å tenke på det muslimske samfunn som en gudfryktig sirkel.

"Å Adams barn, Vi har visselig sendt dere en kledning som kan dekke deres skam, og (som tjener dere) til prydelse. Og rettferdighetens kledning er den beste. Dette

er (et) av Allahs tegn, for at dere skal huske (det)" (7:27).

Hjertets endelige mål er rettferdighet. Se rundt dere, og se en moral i forfall og et system som ikke fungerer. Islâm tilbyr et system som fungerer. Kvinner spiller en vital rolle i dette komplekse og raffinerte systemet.

Dere vet at jo ofte muligheten for sosial utveksling mellom kvinne og mann, venner, kjærester, selskaper osv., jo mer sannsynlig er det at den naturlige tiltrekningen som Gud har skapt mellom dem, resulterer i forhold som ødelegger moralen i et samfunn. Islâm legger restriksjoner på slike frie og ubegrensede samkvem mellom kjønnene. Tro meg det er flere restriksjoner på menn enn på kvinner. Og kvinner er beskyttet for all slags overlast. Overlastede individer mister sitt selvbilde, og hvis de da ikke gjennomgår en lang og omfattende terapi, vil de vanligvis ikke være i stand til å etablere stabile parforhold.

I dette samfunnet, ser jeg at kvinnen lider av et såkalt "Psychological Molestation Syndrome", pga. måten de blir behandlet på, som sex-objekter i media, på skolen, på jobben og beklageligvis, noen ganger også i deres egne hjem. Som en konsekvens synker selvbildet hos kvinner, som bevis på dette er nettopp det faktum at de lar seg utnytte kontinuerlig på denne måten. Derfor hvis vi ikke endrer hele systemet og tillater alle kvinner å få igjen

selvrespekten, og respekt som Gud skjenket dem gjennom Islâm, vil stabiliteten av forhold mellom koner og deres menn, mellom mødre og barn, fortsette å være truet.

Da jeg underviste High School elever, ble jeg så lei meg da jeg så hva disse tenåringene lovte hverandre. De følte seg presset av samfunnet til å ha kjærester. Noen få jenter og noen få gutter i en klasse på 25 elever ville være blant de etterspurte, som alle ville være sammen med. Resten ville alltid føle seg ulykkelige, leve i en konstant frykt for aldri å bli bedt ut, og ofte så jeg at jenter som endelig ble bedt ut, var villige til å gi opp alt i frykt for å miste denne muligheten. Men når forholdene ble riktig alvorlige, endte de for det meste opp med en enorm hjertesorg, så startet en helbredningsprosess, gjennom hvilken tenåringene ble forherdet, og de mistet denne vidunderlige mykheten som ville ha vært så nødvendig for å forme et varig forhold i et ekteskap. Etter bare noen få av disse parforholdene med påfølgende hjertesorg, var det ingenting igjen av disse stakkar sjelene. Hva skulle disse ødelagte hjertene, reparerte og lappede menneskene ha å tilføye til den store oppgaven av å være mor. Hvordan kan en forvente at individer som har vært utsatt for så mye, skal kunne bli tilfreds i et forhold med bare én partner?

Kan dere ikke se at dette systemet som dere har skapt, skaper denne stadig stigende degenerasjon av dette samfunnet. Kan dere ikke se at skillsmissenivåene,

uønskede svangerskap, mangel på ønske om å opprette ekteskapet, alle disse sykdommer øker for hver dag. Kvinner utstilles så mye og er så lett tilgjengelige at mennene mister tiltrekningskraften til dem, og homoseksualitet og barnemisbruk blir mer og mer vanlig. Ubegrenset og regelløs nytelse skaper ingen glede, faktisk fører det til ulykkelighet og ustabilitet i hele samfunnet. Det er som å bruke narkotika, jo mer en tar, jo mer og sterkere beruselsesmiddel trenger en for å få den midlertidige, men mulige dødelige spenning.

Som jeg tidligere sa, kan en ikke oppnå endring ved å angripe mennesker eller ulike aspekter i et system. En må skape endringer ved å endre reglene som styrer hele samfunnet. Reglene må være proaktive og preventive i deres oppbyggning. Reglene må være positive og må inkludere en hel rekke av leveregler som progressivt leder til endringen som er målet. Den endring som Gud foreslår i den Hellige Qur'ânen, vil skape et sunt samfunn hvor godhet blir en kilde til nytelse og glede. Islâm fremmer sterke emosjonelle tilknyttninger i forholdet mellom hustru og ektemann, mellom foreldre og barn, mellom søsken og mellom familie, dette gir trygghet og støtte og resulterer i lykke, fred i hjerte, harmoni, tillit og stabilitet. I et slikt samfunn vil menneskets naturlige behov av å bli elsket og elske bli oppfylt på så mange rene måter at individet vil føle seg tilfreds.

For noen år siden følte jeg så stor lykke ved å være en muslimsk kvinne, at jeg ble overflommet av nåde som min Høyt Elskede Gud hadde vist meg. Jeg har, ved Guds nåde, gudfyktige og vidunderlige barn, og en flott svigersønn, som også har konvertert, og jeg kan se Islâm virke, skapende himmelrike hver dag foran mine øyne. Jeg kan ikke vente til den tid når flere og flere amerikanere tar imot Islâms budskap. Amerikanere er godhjertede, åpne, sympatiske og generøse mennesker. De vil, etter Guds vilje, bli gode muslimer. Jeg var så overveldet av Guds nåde mot meg at jeg skrev et dikt som jeg vil dele med dere:

Oversatt av
Anne Marie Mauland Mansoor
Oktober 1995.